[Kofoed.]

give meget større udbytte end i dag. Jeg gør opmærksom på over for folketinget, at for ti år siden fiskede man mere end 1,1 million t sild i Nordsøen. I 1974 var man nede på 260.000 t — vel at mærke med materiel, der var væsentlig mere udviklet teknisk set, og med en meget større maskinkraft. Fangsttallene og de biologiske undersøgelser synes klart at vise, at produktionen af sild optimalt skulle kunne tillade en fangst på mere end 500.000-600.000 t, altså godt og vel det dobbelte af, hvad man fisker i dag.

Jeg ved godt, at for torsken gælder andre biologiske regler end for silden, men jeg tror heller ikke, der kan være tvivl om, at hvis man skal gøre sig håb om også på dette område at forhøje produktionen, dvs. befiskningen af torsken, så bliver man også nødt til at tage hensyn til en form for regulering og en form for pleje af denne fiskeart.

Jeg mener, man skal acceptere og erkende, at naturen er nok gavmild, men den kan ikke vedblive at være det, hvis vi forsømmer den nødvendige pleje. På land har man accepteret som noget selvfølgeligt, at der skal gødes og veksles med afgrøder for at opnå stort udbytte. På samme vis må man acceptere, at det er nødvendigt at pleje havets ressourcer, hvis vi ønsker det maksimale udbytte. Vi skal erkende, at fiskeri i dag ikke blot er et fangererhverv, men at fremtidens fiskere også bliver havets bønder.

Den politiske opgave må bl. a. være at skabe et forsknings- og forsøgssystem, der kan danne grundlag for en rådgivning for fiskerierhvervet og være basis for internationale aftaler og regler, der er nødvendige for at pleje naturen og opnå det optimale udbytte.

Vi kan sige, at fra dansk side har vi jo ikke ydet det helt store bidrag. Hvis vi ser på fiskeriministeriets budget, så ser vi, at det er meget små beløb, man anvender til denne pleje. Man anvender 6-7 mill. kr. til forskning, til biologerne, som i øjeblikket fra visse sider er lagt for had, og man anvender heller ikke store midler til det, der hedder forsøgsfiskeri. Hvem må foretage dette forsøgsfiskeri i dette land? Som i andre lande? Nej, i dette land må man lade fiskerne selv fuske med nogle forsøg. Et land som Norge anvender millioner af kroner på et forsøgsfiskeri til vejledning af fiskerne. I Danmark anvender vi ca. 50.000 kr. til trods for, at det er et erhverv, der har en eksportværdi, som jeg sagde, på mere end 2,5 mia kr. Har man en konsulenttjeneste for fiskerierhvervet? Nej, bevares, vi har nogle fiskeriattacheer i udlandet, og vi lader fiskeriministeriet udføre en masse sekretariatsarbejde for fiskeriorganisationerne. Men burde man ikke for længst også fra organisationerne og fiskerne selv have påpeget, at det var nødvendigt med en rådgivningstjeneste inden for fiskerierhvervet?

Jeg nævner dette på baggrund af den debat, der har været om betimeligheden af kvoteringer og biologernes advarsler. Her har der virkelig været en kommunikationskløft, fordi fiskerne åbenbart ikke har den fornødne tillid til biologerne. Den manglende tillid, som jeg sagde før, der sågar medførte, at visse politikere har følt sig foranlediget til at råde fiskerne til at blæse på biologerne og bare fiske væk. Jeg mener, det er en af de ting, man skal tage op også fra regeringens side, at få den kommunikationskløft fjernet.

Jeg sagde i min indledning, at fiskeriet er ramt af en omkostningskrise sammen med et forbud mod fiskeri af de to vigtigste fiskearter. For silden er der tillige et andet problem, som jeg gerne vil nævne her. Vi bruger hovedparten af de sild, som vi selv fanger, til fiskemel, således at vi importerer mere end 80 pct. af den sild, vi selv anvender i vores forædlingsindustri, fra andre landes fiskere. Jeg ved godt, det har sin forklaring, men fremtiden vil vise, at vi bliver nødt til at acceptere, at man ikke slipper godt fra at bruge konsumegnet fisk til dyrefoder. Jeg skal da indrømme, at selv om man anvender fisken til konsumbrug, bliver mere end 50 pct. alligevel affald til dyrefoder.

Når konsumegnet fisk i dag anvendes til fiskemel sammen med andre fiskearter, er det vel først og fremmest et prisspørgsmål og samtidig også et teknisk spørgsmål. Vi kan blot ikke sige til fiskerne, at nu skal I kun fiske til konsum, dertil er priserne for ugunstige, bl. a. takket være et for stort omkostningsniveau i Danmark. Selv om Danmark har en af Europas bedst udviklede fiskeindustrier, lider den alligevel ligesom andre erhverv under, at den efterhånden er så hårdt belastet omkostningsmæssigt, at det kniber meget stærkt med konkurrence-